

Krakonošovi lyžníci z 1.B

Nastal den, kdy jsme konečně nechali učebnice a sešity ležet hezky ve školních lavicích a vydali se do víru té pravé zimy. S taškami, sbalenými na celý týden, jsme zahájili cestu autobusem do Pece pod Sněžkou. Vše probíhalo hladce. Radost ze sněhových vloček a bílé pokrývky, která nám křúpala pod nohama, nás opravdu pohltila. Nemohli jsme se sněhu nabažit. Náš úsměv však poklesl, když jsme viděli, jak rolba s našimi věcmi a vyvolenými spolužáky odjíždí

neznámo kam, ale hodně vysoko. Zjištění, že půjdeme do naší chaty po svých, některé skolilo už za první zatáčkou. Ovšem psychická podpora od našich skvělých učitelů nám pomohla dojít až na vysněnou zasněženou chatu Krakonoš. Chtěli jsme obdivovat krásy okolí a panoramata, která na nás vykouknou při západu slunce, ale meteorologické podmínky (mlha, prudký vítr a husté sněžení) nám v tom až do poloviny kurzu zabránily. Nás však nic nezastrašilo a již druhý den jsme osedlali lyže a běžky. Každý den jsme uléhali do postelí příjemně unavení a s bříškem plným výborného jídla, které nám obstarával personál chaty. Měli jsme štěstí a během pár dnů se na nás usmálo i slunko. Lyžování a běžkování hned získalo jinou hodnotu a s krásnými výhledy jsme se rozloučili až při odjezdu domů. Myslím, že jsme si každý odnesl něco nového. Buď to byly získané zkušenosti z běžek a lyží, vzpomínky na zábavné večery se spolužáky a učiteli, nebo modřiny z běžkování potmě, které si odnesl snad každý. Zažili jsme opravdu pestrý a fyzicky náročný týden, upevnili jsme náš skvělý kolektiv, jedli vynikající polévky, a dokonce viděli i pány učitele Voltra, Procházku a Plhu v blikajících kloboucích a se třpytivou parukou.

Kurz byl opravdu úžasný a všichni na něj vzpomínáme a budeme vzpomínat jen v tom nejlepším. Děkujeme učitelům za trpělivost a personálu za výbornou péči. Doufáme, že se na Krakonoše někdy podíváme znovu, ať už se školou, nebo se svými rodinami, a vybavíme si chvílky strávené spolu.

Adéla Pražáková